

[Gert Petersen.]

ven principielt, har altså ikke optaget hr. Henry Christensen så meget. Jeg har i hvert fald ikke mærket nogen støtte fra hans side.

Men sagen er jo, at vi kan komme i den situation, som også hr. J. O. Krag var inde på, at det viser sig, at en gren af administrationen, en del af administrationen, simpelt hen ikke har oplyst ministeren, så at ministeren kan sige: Jeg kan ikke have noget ansvar for det og det, for de og de mennesker har ikke oplyst mig, eller måske har de ligefrem fejloplyst mig, de har snydt mig. Jeg siger aldeles ikke, at sådan er det sket, men jeg siger, at muligheden foreligger, og det er denné mulighed, vi ønsker også skal indgå i undersøgelsen.

Det er derfor, vi kun kan acceptere regeringspartiernes forslag med den bredere fortolkning, som statsministeren gav den, som hr. J. O. Krag for et øjeblik siden understregede, og som jeg ikke har hørt statsministeren dementere. Vi vil gerne yderligere cementere denne bredere fortolkning, det vil man ikke fra regeringspartierne, men hvis den brede fortolkning, statsministeren allerede har givet, fastholdes, vil vi se bort fra, at vort eget ændringsforslag bliver stemt ned, og så vil vi stadig stemme for regeringspartiernes dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Langkilde: Når vi har taget det standpunkt, at vi ikke vil stemme for hr. Aksel Larsens tilføjelse, ligger der klart deri, at det, der må være sigtet med det udvalgsarbejde, som skal foregå, må være ministerens ansvar, ministerens handlinger. Det kan selvfølgelig ikke udelukke, at der under kommer oplysninger frem om andre ting, som har relation til administrationen, men det, som udvalget skal beskæftige sig med — og det har vi ønsket at understrege gennem vor afstemning vedrørende dette ændringsforslag — må være ministerens ansvar; det er det, folkettingen kan beskæftige sig med.

(Kort bemærkning).

Hanne Reintoft: Jeg vil lige sige, at vi ikke kan gå ind for hr. Aksel Larsens forslag, fordi jeg opfatter det som et forsøg på, hvis man kan drage tidligere eller nuværende ministre

til ansvar, at sparke ansvaret nedad. Det har vi jo set tit nok.

Jeg blev lidt desorienteret før, da hr. J. O. Krag sagde: når man nu om lidt forkaster, at der skal rejses rigsretstiltale mod justitsministeren. Jeg må da gå ud fra, at regeringen undlader at stemme, for man kan da ikke komme med et dagsordensforslag om, at man skal undersøge, om der er muligheder for at rejse rigsretstiltale mod bl. a. nuværende ministre, bl. a. justitsministeren, og samtidig forkaste, at der skal rejses rigsretstiltale. Det bliver da fuldstændig umuligt, hvis det viser sig, der er grundlag for at rejse rigsretstiltale, at forklare, at man har stået og nedstemt det.

Formanden: Det tidspunkt er nået, da jeg henstiller, at man snarest, skal vi sige begrænser de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg skal følge formandens hentilling og nøjes med den tilføjelse til hr. J. O. Krags fremstilling, at naturligvis beror det i mange situationer på, hvordan en minister er blevet orienteret. Men det beror i høj grad også på, hvilke anstrengelser de pågældende ministre har udfoldet for at instruere om den orientering, der skal gives dem. Dette er efter mit skøn ikke mindre vigtigt, det er endda særlig vigtigt at understrege med henblik på de problemer, vi her diskuterer. Jeg tror, det er en vigtig tilføjelse, hvis vi skal have en rigtig vurdering af hele denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Man kunne synes, at hr. Langkilde forplumrede vandene lidt igen med sine sidste bemærkninger. Det afslører måske en uenighed eller en nuanceforskel mellem regeringspartierne. Det skal jeg ikke blande mig i, jeg vil blot sige, at socialistisk folkeparti lægger mere vægt på statsministerens ord end på hr. Langkildes.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne sige til fru Hanne Reintoft, at det er ganske bestemte forhold, der er angivet i dette forslag til beslutning om rigsretstiltale imod mig, det er de 5 forhold, der er nævnt her, og naturligvis omfatter en eventuel undladelser